THE INHERITANCE

Money Comes and Goes. A Family Name Remains.

FERDINANDO FREGA
BLADEFREGA

NASLJEDSTVO

THE FAMILY · 14

Nasljedstvo je obično vezano uz događaj koji je više bolan nego radostan. Gotovo kao da život slijedi Danteov zakon contrapassa: svaka plaćena cijena vraća se drugom cijenom.

Ipak, nasljedstvo je i završna bilanca jednoga ljudskog bića.

U njemu nisu samo kuće, bankovni računi, automobili, nakit ili imovina. U njemu su uvjerenja, moralni kodeksi, načela, odanosti, strahovi, ljubavi i način na koji je netko odlučio koračati kroz život.

Većina ljudi ostavlja ono što društvo priznaje kao vrijedno: dom, nešto ušteđevine, obiteljsku dragocjenost, sjećanje.

Drugi ostavljaju dugove.

Talijanski zakon, sa svojom osobitom logikom, dopušta nasljednicima da se u određenim granicama odreknu nasljedstva kad obveze premašuju imovinu. To je gotovo pravno priznanje da neki ljudi potroše sve prije nego što odu i odlaze praznih džepova.

Ali ja nisam odvjetnik.

Nemam akademskih naslova koje bih mogao pokazati. Još sam isti čovjek koji je nekoć iz talijanskoga jezika dobio četiri od deset.

Ono što imam jest iskustvo. A iskustvo me naučilo da je ono ponekad veće od zakona i zahtjevnije od samoga milosrđa.

Prva osoba koja mi je ostavila pravo nasljedstvo bila je moja sestra Teresa.

Rak gušterače odnio ju je sa samo šezdeset godina.

Bila je neudana. Nije zasnovala vlastitu obitelj. Moja braća, moji roditelji i ja bili smo njezini jedini izravni nasljednici.

Jedva godinu dana poslije za njom su otišli moji roditelji, s dvadeset dana razmaka.

Ono što su ostavili postalo je nasljedstvo podijeljeno između mene i moje dvojice braće, blizanaca Frega, osam godina mlađih od mene.

Drukčiji odgoj.

Drukčiji životi.

Drukčije vrijednosti.

Drukčija očekivanja.

Ono što se zatim dogodilo nije bilo ono što bi naši roditelji željeli.

Najjači je krenuo prvi. Jedan je uzeo sve što je mogao naći. Drugi je stajao i gledao kako se pojavljuju stvarnosti koje unutar obitelji nikad nisu smjele postojati.

Ostavština vrijedi otprilike milijun eura u nekretninama i bankovnoj imovini.

Ali novac je najmanje važan dio ove priče.

Suočen s postupcima koji su, po mojem mišljenju, prešli svaku granicu obiteljskog povjerenja i moralne odgovornosti, ostao mi je samo jedan put: potražiti zaštitu kroz pravosudni sustav i braniti prava koja ne pripadaju samo meni, nego i mojoj djeci.

Pokrenut je kazneni postupak.

Već sama ta činjenica znači da dokazi postoje i da su ih institucije smatrale vrijednima ispitivanja.

Ostalo pripada pravdi, ne meni.

Čekat ću strpljivo.

Nikad nisam tražio osvetu.

Nikad nisam vodio ovu bitku zbog novca.

I upravo zato nikad nisam namjeravao postati oštećenik koji traži novčanu odštetu.

Moja borba nije u tome da se obogatim.

Moja je borba u tome da zaštitim ime Frega.

Odbijam gledati kako se ime moje obitelji vuče po sudovima, optužbama, pohlepi i unutarnjem uništenju, a da se ne zauzmem za ono što smatram ispravnim.

To je ime pripadalo mojemu ocu.

Mojoj majci.

Mojoj sestri.

I jednoga će dana pripadati onima koji dođu poslije nas.

Novac dolazi i odlazi.

Obiteljsko ime ostaje.

Najvrjednije nasljedstvo koje sam primio nikad se nije mjerilo u eurima. Bila je to odgovornost da to ime nosim dostojanstveno.

Bol, međutim, ostaje.

Ne bol zbog imovine.

Ne bol zbog bankovnih računa.

Bol odsutnosti.

Bol zbog ljudi koje smo voljeli, a kojih više nema.

Ponekad zamišljam svoje roditelje i sestru kako stoje zajedno na nekom dalekom balkonu izvan našega pogleda i promatraju kako se pod njima odvija to čudno ljudsko kazalište.

I možda se smiješe.

Možda odmahuju glavom.

I možda kažu:

„Frega se i dalje bori. Nikad ne staje. Upravo je čovjek kakvim nitko nije očekivao da će postati."

Ferdinando Frega
Gillette Man ⚔️